

HOOFDSTUK I.

De hoogere planten.

De hoogere planten, die aan de oevers der meren groeien en vooral de hoog opschietende, dragen in niet geringe mate er toe bij den habitus hiervan te bepalen. Het lijkt mij dan ook gewenscht in een beschrijving als deze een eenigszins uitvoerige bespreking hierover op te nemen.

Door de zeer geringe diepte van het Meer en de zeer zacht glooiende oevers kunnen zich op uitgestrekte gebieden de hoogere planten ontwikkelen.

De totale oppervlakte van het met hoog opschietende planten begroeide gebied heb ik geschat op 142 H.A., tegenover een totale oppervlakte van het Meer van ± 725 H.A. Het is niet gemakkelijk eenigszins betrouwbare cijfers hierover te krijgen. De methode, die ik heb gevolgd, was als volgt: Op verscheiden plaatsen werd de breedte van de begroeide zone gemeten, wat dikwijls met moeilijkheden gepaard gaat, vooral wanneer deze breedte vrij groot is (b.v. meer dan 100 M.) Met een gewone roeiboot kan men slechts de diepere plaatsen bevaren, zoodra het echter te ondiep of de plantengroei te dicht wordt, gaat dit niet, loopen kan men hier ook niet, daar men soms een halven meter of meer in de modder zakt. Hier komt nog bij, dat de planten vaak zoo hoog zijn, dat men er niet over heen kan zien en men dus de richting, loodrecht op den oever, verliest, waardoor de gevonden breedte grooter is dan de